

EEN KLIMAAT VAN VERWARRING

De Europese overheid kan, onder druk van minister J.K. de Jager, steeds hardere eisen stellen aan het Nederlandse economisch beleid. Een begrotingstekort van maximaal 3 procent is nog maar het begin, maar zal weken van onderhandelingen vergen.

De oplossing van het klimaat- en energieprobleem lijkt even niet belangrijk, maar daarmee is het probleem natuurlijk niet van tafel. "Alle energiebronnen die helpen om een dreigende crisis te voorkomen blijken maatschappelijk controversieel. Toch moet Nederland nu al pijnlijke keuzes maken. Burgers beseffen onvoldoende hoe

urgent het energievraagstuk is. De politiek schrikt terug voor burgerverzet bij technologieën die een toekomstige energiecrisis kunnen voorkomen." (Rathenau Instituut in "Energie in 2030 - Dwarse burgers en pijnlijke keuzes")

Het is politiek handig om verantwoordelijkheden door te verwijzen naar hogere overheden. Met de Crisis- en herstelwet in de hand kan een gemeentebestuur omstreden projecten afschuiven naar de provincie. De provincie verwijst naar de verplichtingen die voortvloeien uit het rijksbeleid en het rijk staat voor het behalen van de duurzaamheidsdoelstellingen in 2020 onder druk van Europa. Pas in het uiterste geval worden dan (misschien) eindelijk besluiten genomen waarvoor dan weer opnieuw inspraakregels gaan gelden.

Dit heen en weer schuiven gaat met grote vertragingen gepaard. Het zou al sneller gaan als de verschillende overheden dezelfde keuzes zouden maken. Maar terwijl minister Verhagen kiest voor de laagste kosten (WIND op land, eigenlijk het domein van de provincies), kiest de provincie NH voor WERK op land (van WIND op zee, waar ze geen invloed op heeft).

Initiatiefnemers moeten in dit klimaat van verwarring en bezuinigingen zien te overleven, terwijl overheden hun tijd verdoen met zoeken naar innovatieve ontwikkelingen waarmee de hete (wind)-aardappel opzij, vooruit of van tafel geschoven kan worden. Deskundigen tonen aan dat al die andere technieken al maximaal zijn ingerekend en slechts een kleine bijdrage kunnen leveren. Voor wind op land zit een groot aantal projecten in de pijplijn die wel degelijk en snel zoden aan de dijk zetten.

De komende decennia kunnen alternatieve technieken na veel inspanningen uit de kinderschoenen komen. Voorlopig is onze toekomstige energievoorziening goed af met decentraal opgewekte windenergie. Dat is nodig ook, want klimaatverandering wacht niet op politieke veranderingen. Met duurzaamheid verandert de infrastructuur en het landschap, al blijft er nog veel waardevols over. Dat is soms verwarrend, maar het zal wel wennen.

Aes Bakker